

РОЛЬ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ В ПОБУДОВІ СУЧАСНОГО ІННОВАЦІЙНОГО САМОУПРАВЛІННЯ НА СЕЛІ

© Тереняк Л.В., 2015

В умовах, що сьогодні формуються у суспільстві визначаються потреби в організації інтеграційних зв'язків між місцевими адміністраціями і територіальною громадою. Підтримка з боку держави повинна бути покладена в основу виконання трьох головних завдань:

Необхідності ефективного використання природоресурсного потенціалу села, забезпечення зайнятості сільського населення за рахунок створення нових робочих місць.

Створення умов до заохочення молоді проживати і працювати на селі, через утворення нормальної соціальної інфраструктури спроможної задовольнити потреби населення.

Формування стабільної сільської громади здатної до самостійного розв'язання проблем життєдіяльності населення.

Здійснення державної політики в аграрному секторі протягом останніх років було зосереджено в напрямі створення сприятливого середовища для агробізнесу, впровадження ринкових інструментів державного впливу на співвідношення попиту та пропозиції на аграрному ринку, ефективного використання земельно-майнового ресурсу, вирішення соціальних проблем. На жаль, не приділялась увага розвитку сільських територій, необхідності формування місцевого самоуправління та життєдіяльності громади.

Перспективи розвитку самоуправління сільських територій лежать у сфері економічних, соціальних і моральних інтересів сільської родини.

За умови вдалого розподілу пріоритетів, створення інноваційної інфраструктури розвитку високотоварної "садибною" держави, за рахунок сучасних технологічних можливостей, наукоємності та енергоавтономності, можна досягти неабияких результатів. Якщо взяти курс на сприяння розбудові ефективного інноваційного місцевого самоврядування, то запускається механізм випереджального самоінвестування і саморозвитку. Держава буде лише допомагати цьому всіма мотиваційними можливостями. Але в основі всіх основ лежить переосмислення самим селянином власного місця в сучасному суспільному житті.

Сьогодні існує багато проблем щодо створення раціонального місцевого самоврядування сільських територій. Передусім, необхідно створити міцну законодавчу базу, забезпечити реальні юридичні права територіальним громадам, надати правові гарантії у відносинах з органами місцевого самоврядування. Впровадити механізм звітності і відповідальності посадових осіб місцевого самоврядування не тільки перед державою, а і перед територіальною громадою. І беззаперечним є, в системі інформатизації села, підвищення якості підготовки управлінських кадрів для органів місцевого самоврядування.

Вагомим аспектом у вирішенні державних програм підтримки та розвитку дієвого місцевого самоврядування є довіра селян до держави. Цей напрямок досліджень вимагає більш глибокого вивчення, і отримані результати повинні усунути бар'єри між державою і селянином.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що самоорганізація населення базується перш за все на активності населення, усвідомленні своєї самоврядної ролі та відповідальності за управління місцевими справами. Саме тому важливе значення для ефективного функціонування системи самоорганізації населення в Україні має подальше вдосконалення форм реалізації громадянами права на участь в прийнятті управлінських рішень, в діяльності з підвищення якості надання місцевих послуг.

Гармонізацію інтересів в системі відносин "населення – держава – бізнес" може бути досягнуто при умові постійного контролю з боку громадськості за діяльністю влади, оцінювання результативності управління та безпосередньої участі громадян в управлінні. При цьому бажаним є залучення громадськості до здійснення попередньої експертизи управлінських рішень.

Важливим у контексті посилення впливу самоврядування на розвиток сільських територій є проведення серед селян роз'яснювальної роботи, спрямованої на формування розуміння важливості інституту самоврядування.